

Folkethinget ikke vil slutte sig til Flertallets Endringer, men fastholde Forslaget i den Stikelse, hvori det oprindeligt var udgaaet fra Forslagsstillerne. Tanken i dette Forslag var jo, at disse to Baner, Horsens—Tørring og Veile—Give Banen skulde følges ad. Det har baade af de nuværende Forslagsstillere og ved tidligere Leiligheder, naar dette Forslag kom frem, altid været givet som en bestemt Forudsætning, at disse Baner burde ikke stilles ad, at den ene ikke burde blive til Virkelighed, uden at den anden ogsaa blev det. Grunden dertil er den, at den ene af disse Baner bedst kan karakteriseres som en Kjobbane, det er Banen fra Horsens til Tørring. Den vil gjøre et stærkt Indgreb i Veile Kjøbstads nuværende Opland, og den har derfor bestaaende fra Veile Bys Side været set paa som en meget stor Fare, der truede Veile By. Derfor tror jeg, at jeg kun udtaler den Tanke, som alle Forslagsstillerne til at begynde med vare enige om, naar jeg siger, at Hensigten var, at disse to Baner skulde følges ad. Det kunde se ud, som om dette naaes ved Flertallets Endringer, idet der, hvis Loven bliver vedtagen i denne Stikelse, ganske vist kan gives Koncession paa begge Banerne; men det bliver ogsaa kun paa Papiret, at disse Baner kommer til at følges ad, og det kan for Veile By og for dem, der ere interesserede i Veile—Give Banen, kun være en ringe Tilfredsstillelse at vide, at der kan gives Koncession paa Jernbanen fra Veile til Give, naar de virkelige Forhold dog ere saaledes, at Koncessionen ikke kan føres ud i Livet. Derfor er det, at jeg indtager en anden Stilling til Endringsforslagene, end Flertallet af Udvalget har gjort, idet jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at hvis disse Endringsforslag blive vedtagne, vil Horsens—Tørring Banen blive bygget, medens derimod Veile—Give Banen ikke vil blive det. Forholdet imellem de to Baner er jo nemlig dette, at der til Horsens—Tørring Banen er tegnet saa mange Bidrag dels fra Skanderborg Amtsråd, dels fra Horsens Kommune og dels fra de Land-Kommuner, hvorigjennem Banen skulde gaa, at der ikke behøves nogen privat Aktietegning, saasnart Staten har givet de omtrent 100,000 Kr., der er det Bidrag, som ifølge Endringsforslaget vil blive den til Del. Veile—Give Banen er ganske anderledes stillet. Ganske vist er der givet Løfte om en Del Bidrag fra Kommunerne til denne Bane, men dels ere disse ikke tilstrækkelige og dels ere de af en saadan Størrelse, at man nærmest kan betegne dem som Løfter, givne i Fortvivlelse, Løfter af den Art, at hvis de virkelig skulde indfris, vilde de for de paagældende Kom-

muner blive Byrder, der vilde komme til at hvile paa dem i en lang Række Aar og næsten være en Ruin for dem. Det vil være meget uønskeligt for dette Things Medlemmer, at det forholder sig, som jeg siger, naar de tænke paa Forskjellen imellem Horsens og Veile By. Horsens er i alle Tilfælde dobbelt saa stor som Veile By, og naar Veile By har med Hensyn til Veile—Give Banen forpligtet sig til, at Kommunen dertil skal give et Tilskud paa 300,000 Kr., og Private desuden have tegnet sig for Bidrag af 100,000 Kr., vil man se, at en saa lille By som Veile vil blive bebyrdet over Evne for lang Tid, og at det er den Slags Løfter, man kun gaar ind paa at give, naar en meget stor og alvorlig Fare staar for Døren. Jeg kan ikke se Andet, end at det er i høj Grad beklageligt, at saa mange af de oprindelige Forslagsstillere have frafaldet dette Forslag og ere gaaede ind paa saadanne Medsættelser. Det oprindelige Forslag lød paa et Tilskud pr. Banemil af 80,000 Kr. til Horsens—Tørring Banen og 120,000 Kr. til Veile—Give Banen. Efter Endringsforslaget ville baade de 80,000 Kr. og de 120,000 Kr. gaa ned til 25,000 Kr. Det er en saadan Medsættelse, at man let vil kunne se, at Forslagets Karakter fuldstændig forandres derved. Naar jeg stiller mig paa det Standpunkt, at jeg anbefaler det høje Thing at vedtage Forslaget i uforandret Stikelse i det Mindste her ved anden Behandling, vil jeg tilføje, at det ikke alene er af Hensynet til disse Baner, men tillige fordi jeg tror at den Overenskomst, som den ærede Ordfører for Udvalget omtalte som sluttet imellem Udvalgets Flertal og den høitærede Indenrigsminister, kan dette Thing ikke gaa ind paa. Hvis man godtgjender den ved denne Leilighed, vil Folkethinget have bundet sig i ethvert Tilfælde for den nuværende Ministers Funktionstid og maaste endnu for et længere Tidsrum til at staa ved denne Overenskomst ogsaa for en hel Række af andre private Baner. Men det er selvfølgelig, at for alle de fattige Egne af Landet vil et Tilskud af 25,000 Kr. være aldeles forsvindende og aldeles ikke fyldestgjørende; det vil føre til, at vore Kommuner blive endnu mere bebyrdede, de ere allerede saa overbebyrdede, at der fra alle Sider kommer Klager. Baade fra dette Thing og fra det andet Thing fremkommer jo stadig Onsker om, at de Byrder, som nu hvile paa Kommunerne, maa blive lagte over paa Staten. Man kan sige, at disse Klager komme frem fra alle politiske Partier. Nogle ønske en Slags Byrder væltede over paa Statskassen, Andre en anden Slags. Skal